

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Arsenuphio Lectori. 171.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πει δὲ ἐπὶ πλεῖστον ἐλάμει τὸν γιγόνον ὁ
βίους, ὡς περὶ χρυσίου πινὰ ἀρίστου τῷ
ὄρατι χρυσοῦσαν, καὶ τῷ μίκετι τῷ χρυ-
σοῦ τὸν γεωργὸν ἀναπαινοῦσαν. εἰ γὰρ
πάντ' ὁμοῦ εἰς τὴν οἰκίαν ἤρχοι ἀκμῆναι,
ἐπινοηθήσεται ἢ ἢ γεωργὸν τέχνην ὑπὸ
τῆς τῷ χρυσοῦ βραχυτήτος, καὶ πάντα
ἂν ἀπολώλει καὶ διεφθάρη, οὐκ ἀρ-
κούτος αὐτῷ ὑφ' ἐν ἀπακτα συγχο-
μίσει.

sequantur autem segetes, quas deinde vi-
nea excipiat, ac denique agricolā ad oleā
racemus transmittat: anni videlicet par-
tibus, tanquam optimum quendam cho-
rum agitantibus, ac per temporis longin-
quitatem agricolam recreantibus. Nam si
cuncta confertim ad vigorem suum per-
uenirent, profectò agricolæ industria ob
temporis breuitatem in angustias adduce-
retur, atque omnia corrumpere & in-
terirent, quòd ille vno eodemq; tempore
colligendis & comportandis omnibus re-
bus minimè par esset.

Ἀρσενυφίῳ ἀναγιγνώσκῃ. 10α.

Arsenuphio lectori. 171.

Χρὴ μὲν καὶ ψάλλειν μετὰ συνείσεως,
καὶ εὐχεσθαι μετὰ νήφους, μὴ σκῆνω
δαίτην ἢ ἡμῶν καλὰ δοκεῖ εἶναι, ἀλλ'
ἂν αὐτὸς ὁ διδύς εἰδείη χρῆσιμα
εἶναι καὶ συμφέροντα. πολλοὶ γὰρ πλῆ-
τε μὲν ἐνεχε βιωτὸν ἐρχήσασιν τὸ βίον,
καὶ τέλος ἐπιβλεθέντες καὶ τῆς πα-
ρέσεως, καὶ τῆς μελλούσης ζωῆς ἐξέπε-
σον. ἀρχὴν δὲ μηστευσάμενοι τὸ ὠδι-
νῆσαι κλοπῶν. εἰ γὰρ ἂν φαίμεν κερ-
δῶν ἀφορμὰς, καὶ ἂν εἶχον ἀπετηρήθη-
σαν. εὐπερὶ σὺν πονοῦν δὲ γυναικὰ ἀπὸ δά-
σαντες ἀγαγόντες, ὡς ἀφ' ἐστὶ εὐ-
φραθησάμενοι, ἀφ' ἐστὶ μάλιστα καὶ
κινδύνοισι καὶ πολέμοις ἀπέπεσαν. ῥά-
μους δὲ καὶ εὐεξίας εἰς ἄκρον ἔλθειν ἀσ-
δάσαντες, μετὰ θηριώδη βίον βιάσασθαι,
καὶ πλεῖστον τῆς ψυχῆς ἀγνοῦσαν εὐγένειαν,
τῷ ἐπιπονοῦσιν αὐτοῖς τὰς ἀρίστους ἐνερ-
γείας τέλος, καὶ θηριῶν βρομα γυρόνα-
σιν, ἀκλεῖς καὶ ἐπάρατον ὑπομέναν-
τες πέρας. πάντ' οὐκ αὐτὰ ἀφέντες,
σκῆνω αὐτῶν ὡς τῷ θεῷ, ἂν αὐτῷ
ἂν αὐτὸς εἰδείη χρῆσιμα εἶναι.

Prællere quidem cum prudentia, & at-
tento ac vigilantī animo precari oportet:
at non ea petere, quæ nobis bona esse vi-
deantur, sed quæ ille ipse, qui dat commo-
da & vitia esse perspectum habeat. Multi
etenim, cum diuitiarum causa vitalem vi-
tam habuissent, ad extremum insidiis ap-
petiti, tū præsentī, tum futura vita excide-
runt: cum magistratum ac præfecturam,
furtorum (non enim quæstuum dicam)
occasiones parturientem, ambiissent, iis
quoque, quæ habebant, spoliati sunt: cum
egregia forma mulierem in matrimonium
accipere studuissent, tanquam hinc videli-
cet voluptatem percepturi, ob hoc ipsum
præsertim & in pericula, & in bella incide-
runt: cum ad summum vsque roboris fir-
mæque valetudinis peruenire laborassent,
præterquam quòd ferinā vitam duxerunt,
atque animæ nobilitatē ignorarunt (quòd
scilicet optimas quasque actiones hac ra-
tione obscurassent) tandem feris quoque
prædæ fuerunt, atque inglorium & exc-
crandum finem subierunt. Quocirca his
omnibus omissis, ea à Deo postulemus,
quæ ipsi in rem nostram fore perspectum
& exploratum habeat.

Τῷ αὐτῷ. 10β.

Eidem. 172.

Καλὸς ὁ πλεῖστος τῷ εὐ χεῖρῶν καὶ
διοικῆν διναμῶν. καλὴ ἢ πειρία τῷ

Bonæ sunt opes ei, qui probè his uti, cas-
que administrare potest. Bona item pau-
Pp. iij